

[AM2022.06.21V]

**Retten i Koldings DOM - 15. oktober 2019 - Rettens nr. 2-5912/2019
- 3700-73251-00076-19**

Anklagemyndigheden mod T1 ,født juli 1990 og T2 , født juli 1996

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 29. juli 2019 og tilkendegivelse er modtaget den 9. oktober 2019.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1. (1.+3.)

Begge tiltalte

straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde for så vidt angår T1 ,

ved den 25. juni 2019, ca. kl. 22.55 på Adresse2 ud for nr. ... i By1 i forening og efter fælles aftale eller forståelse at have udøvet legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter mod F1 , idet T2 slog F1 i hovedet med knyttet hånd, hvorefter T1 førte personbil med reg.nr. ... op over fortovet, hvor han forsætligt påkørte F1 , der blev kastet over kølerhjelmene og ned på fortovet med skader til følge, imens T2 var i bilen.

2.

T1

færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 7, jf. § 3, stk. 1, § 9, stk. 1 og § 14, stk. 1 og færdselslovens § 117 d, stk. 1, jf. § 9, stk. 2, nr. 1,

at have ført personbil med reg.nr. ... som beskrevet i forhold 1 uden at optræde hensynsfuldt og uden at udvise fornøden agtpågivenhed under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og på særlig hensynsløs måde, idet tiltalte ved kørslen som beskrevet under forhold 1 forsætligt voldte skade på andres person, hvorefter han forlod stedet uden at yde hjælp til F1.

Påstande

Anklagemyndigheden har overfor tiltalte T1 nedlagt påstand om fængsel i ikke under 7 måneder.

Anklagemyndigheden har overfor tiltalte T2 nedlagt påstand om fængsel i 6 måneder.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte T1 skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og at frakendelsen skal ske ubetinget i 1 år, jf. færdselslovens § 128 stk. 1, jf. 126, stk. 1, nr. 4.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af personbil af mærket Opel Corsa med reg.nr. ... hos tiltalte T1 , jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Anklagemyndigheden har påstået, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22. nr. 6, jf. § 32, stk. 2 udvises med et indrejseforbud i 6 år.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig, subsidiært påstået straffrihed efter straffelovens § 13.

Tiltalte T2 har erkendt sig skyldig i et knyttnæveslag, men påstået straffrihed efter straffelovens § 13, og i øvrigt nægtet sig skyldig.

F1 har påstået, at de tiltalte skal betale 4.305 kr. i erstatning.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og kravets størrelse.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELAGT]

Af personundersøgelse af 27. juni 2019 fra Institut for Retsmedicin fremgår vedrørende F1 :

"...

Resume og konklusion

Ved undersøgelsen af den 30-årige mand, der angiver sig udsat for forsætlig påkørsel begået ca. 11 timer forud for undersøgelsen, fandtes:

Sammensyet sår ved venstre øjenbryn (6), hudafskrabninger i panden (1, 2), venstre øjenbryn (3, 7), på venstre side af ansigtet (5), næseryggen (8), venstre side af underlæben (10), hagen (9), halsen (11), højre overarm (12), højre underarm (13), højre 4. finger (14) og venstre arm (15-17) og blodunderløbent mærke og bløddelshævelse ved venstre øjenkrog/kindben (4).

Af sygehusjournal fra Kolding Sygehus fremgår det, at der ved CT-scanning blev påvist brud i bunden og siden af venstre øjenhule med tilhørende bloddelhævelse, brud af venstre kæbebihule (sinus maxillaris sin) ud i venstre kindben (os zygomaticus) samt brud i 1. nakkehvirvel (C1 columna cervicalis). Undersøgte har haft stabile værdier under hele forløbet.

Læsionerne 1-12 og 15-17 er friske og kan antages opstået på det angivne tidspunkt. Læsionerne er følger efter stumpe traumer. Knoglebruddene i ansigtsskelettet og halsskelettet er følger efter kraftige stumpe traumer. Der kan være tale om læsioner påført ved en direkte påkørsel som oplyst med anstod mod bilens motorhjelme, eller sekundært ved fald og skraben mod ru underlag. Ingen af læsionerne havde karakteristika der er typiske for slag med aflang genstand, som det oplyste bat, men slag med bat, eller anden genstand kan have bidraget til læsionernes, inklusive bruddenes, opståen.

Læsionerne 13 og 14 var ikke helt friske og følger efter mindre, stumpe traumer.

På det foreliggende må det antages, at undersøgte ikke har været i livsfare, men det skal bemærkes, at kraftige stumpe traumer mod hovedet kan indebære livsfare ved blødning og hjernekvæstelse.
..."

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 4. oktober 2019 vedrørende tiltalte T1 fremgår:

"...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24. medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ikke under 6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

..."

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 4. oktober 2019 vedrørende tiltalte T2 fremgår:

"...

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af ca. 6 måneders varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Udlændingestyrelsens vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6.

..."

Tiltalte T1 er tidligere straffet, bl.a. ved

- Retten i Koldings dom af 29. januar 2016 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1. Straffen gjort betinget med en prøvetid på 1 år og med vilkår om samfundstjeneste
- Vestre Landsrets ankedom af 4. september 2018 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, § 266 og knivlovens § 7, stk. 1 og 2, jf. stk. 1. Udvist betinget med en prøvetid på 2 år. Løsladt den 11. januar 2019 med en prøvetid på 2 år indtil den 11. januar 2021. Reststraf 43 dage.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af tiltalte T2s personlige forhold og fundet, at han er egnet til at modtage en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte T1 har om sine personlige forhold forklaret, at han har haft hele sin skolegang i Danmark. Han er 29 år og har boet i Danmark i 22 år. Han har gennemført første år af HG-uddannelsen og gennemført grundforløbet på social- og sundhedsuddannelsen. Han gennemførte grundforløbet på social- og sundhedsuddannelsen, fordi han gerne ville være pædagogisk assistent. Efter grundforløbet skulle han vente et år, inden han fik svar på, om han kunne blive optaget på uddannelsen til pædagogisk assistent. Han valgte derfor at arbejde på et lager. I dag modtager han sygedagpenge. Hans psykolog mener, at han lider af PTSD, og han skal udredes for det. Han er i behandling for PTSD og har også fået medicin for det. Hans mor og fire søskende bor i Danmark. Hans faster, hendes mand og deres seks børn bor også i Danmark. Han har ingen kontakt til Afghanistan. Han har ikke været i Afghanistan, siden han kom til Danmark. Hele hans netværk er i Danmark. Han har haft venner i Danmark, men på grund af PTSD-lidelsen har han svært ved at være sammen med nogen, så han holder sig fra andre. Nu har han kontakt til sine naboer og sin familie. Han ved ikke, om hans sygdom kan behandles i Afghanistan. Hans far arbejdede for regeringen i Afghanistan og var politibetjent. Det er det eneste, han ved om årsagen til, at de flygtede til Danmark. Han frygter for en udvisning, og tror ikke, at han kan overleve i Afghanistan. Han taler meget bedre dansk end afghansk. Han har en kæmpe drøm om at blive pædagogisk assistent. Varetægtsfængslingen er noget af det værste, han har prøvet. Det skyldes hans PTSD, men også at han er blevet behandlet som en skyldig. Han valgte at gå i frivillig isolation i 2-3 uger på grund af sin sygdom, men også fordi at han er meget ærlig og fortæller, hvordan tingene er sket.

Tiltalte T2 har om sine personlige forhold forklaret, at han har været på arbejdsmarkedet, siden han var 13 år, hvor han begyndte at omdele aviser. Nu koncentrerer han sig fuldt ud om sit studie. Han skal starte i praktik i januar. Han har fået praktikplads hos Praktikplads i By2. Han modtager SU. Han har styrketrænet i mange år og spiller fodbold med sine venner. Han taler dansk med sine søskende. Han kan ikke læse og skrive afghansk.

Tiltalte T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 26. juni 2019.

Retten begrundelse og afgørelse

Forhold 1

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at de tiltalte og F1 mødtes ved Kiosk i Adresse3, og at der opstod uoverensstemmelser mellem dem, fordi F1's hund gøede, løb efter en flok drenge og hoppede op ad T2, og T1 påtalte dette overfor F1.

Det lægges endvidere til grund, at uoverensstemmelsen fortsatte, da de tiltalte og F1 i forlængelse af episoden ved Kiosk befandt dem på Adresse2. I den forbindelse råbte de ad hinanden, ligesom hunden gik rundt mellem dem og gøede, F1 slog ud med hundesnoren mod T2, og T2 slog F1 en gang i hovedet med knytnæve. Da T2 slog F1, stod de begge på vejen ved bilen, mens T1 sad i bilen.

Endelig lægges det til grund, at T1 derefter i sin bil påkørte F1, som stod ved fortovet, så F1 ramte bilens motorhjelme og faldt ned på jorden.

Efter vidnerne F1, V1, V2 og V3 forklaringer er det bevist, at påkørslen var bevidst og skete med en ikke ubetydelig hastighed.

Politi og ambulance ankom til stedet umiddelbart efter anmeldelsen, og det er bevist, at F1 under episoden pådrog sig de skader, der er beskrevet i personundersøgelsen af ham.

Henset til det samlede hændelsesforløb finder retten ikke, at der er grundlag for at antage, at de tiltalte handlede i nødværge, og der er derfor ikke grundlag for at anse de tiltaltes handlinger for straffri efter straffelovens § 13.

Retten finder, at det er bevist, at volden i form af knytnæveslaget blev udøvet af de tiltalte i forening. Retten har ved vurderingen heraf lagt vægt på det samlede hændelsesforløb, herunder at begge tiltalte var en aktiv del af uoverensstemmelserne, inden slaget blev tildelt, at T1 efter knytnæveslaget fortsatte voldsudøvelsen ved at påkøre F1, og at knytnæveslaget efter karakteren og omstændighederne i øvrigt må anses for at have været omfattet af den i situationen foreliggende fælles forståelse mellem de tiltalte.

Retten finder derimod ikke, at det er bevist, at volden i form af påkørslen blev udøvet af de tiltalte i forening. Retten har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at det ikke er bevist, at T2 sad i bilen, da påkørslen skete, at påkørslen må anses som en spontan handling, som afveg væsentligt fra den indtil da udøvede vold og situationen i øvrigt, at der ikke i øvrigt er grundlag for at antage, at T2 kunne forudse, at T1 ville påkøre F1, da T1 satte sig i bilen, og at T2 ikke kunne afværge, da T1 pludselig kørte frem mod F1. Den omstændighed, at de tiltalte efterfølgende mødtes i Adresse4 og kørte derfra sammen, kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat.

Da T2 herefter ikke kan anses for at være strafferetligt ansvarlig for påkørslen, anses han for skyldig i knytnæveslaget og frifindes for den øvrige del af tiltalen. Knytnæveslaget henføres under straffelovens § 244, stk. 1.

T1 anses på den anførte baggrund for skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1 i overensstemmelse med anklageskriftet, dog således at påkørslen ikke skete i forening eller efter fælles aftale og forståelse med T2.

Forhold 2

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at T1 efter den bevidste påkørsel af F1 kørte fra stedet uden at standse og yde hjælp til F1, og at han måtte vide, at der var en anledning til at yde hjælp.

På denne baggrund og ved at have påkørt F1 som beskrevet under forhold 1, finder retten, at det bevist, at T1 er skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

T1

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 7 måneder, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, og færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 8, jf. § 3, stk. 1, § 9, stk. 1 og § 14, stk. 1, og § 117 d, stk. 1, jf. § 9, stk. 2, nr. 1.

Straffen omfatter også reststraffen på 43 dage ved prøveløsladelsen den 11. januar 2019, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Retten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på kriminalitetens karakter og omfang, herunder navnlig volden i forhold 1 og skaderne som følge heraf. Der er endvidere lagt vægt på tiltaltes forstraffe og personlige forhold, herunder at tiltalte tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, og at forholdene er begået i prøvetiden for prøveløsladelse efter afsoning af en dom for bl.a. vold. Yderligere er der lagt vægt på den strafskærpelse ved overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, der er forudsat i forarbejderne til lov nr. 358 af 29. april 2018 om ændring af straffeloven.

Ved at have kørt som beskrevet og således ved særlig hensynsløs kørsel forsætligt at have voldt skade på F1 har T1 ført motordrevet køretøj på en sådan måde, at han skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra endelig dom, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 4, jf. § 128.

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 6, for at udvise T1, er opfyldt.

Udvisning skal herefter ske, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8.

T1 er fundet skyldig i grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med betydelige skader til følge, og overtrædelse af færdselsloven om bl.a. at undlade at yde hjælp. Straffen er fastsat til fængsel i 7 måneder. Han er tidligere straffet den 29. januar 2016 med betinget fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, og den 4. september 2018 med fængsel i 4 måneder for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, og § 266 og knivloven. Forholdene, der nu er til pådømmelse, er begået i prøvetiden for prøveløsladelse efter afsoning af den sidstnævnte dom.

På denne baggrund finder retten, at der er en betydelig risiko for, at tiltalte også fremover vil begå personfarlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

T1 er 29 år. Han indrejste i Danmark som 7 år, har haft lovligt ophold i landet i næsten 20 år, og har således tilbragt en stor del af sin barndom og tilværelse i Danmark. Hans mor, søskende, faster, fasterens ægtefælle og deres børn, bor i Danmark, og det er ikke oplyst, at han har familie i Afghanistan. Han er ugift og har ikke kæreste eller børn. Hans omgangskreds består i hans familie og naboer. Han har færdiggjort folkeskolen og har endvidere gennemført det første år af HG-uddannelsen og grundforløbet på social- og sundhedsuddannelsen. Derudover har han haft tilknytning til arbejdsmarkedet. Aktuelt modtager han sygedagpenge.

På denne baggrund lægges det til grund, at T1 har sådan tilknytning til Danmark, at en udvisning vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T1 har ikke været i Afghanistan, siden han kom til Danmark, og har ikke kontakt med nogen der, men han taler afghansk.

Retten lægger til grund, at T1's personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Afghanistan, men at han ikke vil være helt uden forudsætninger for at etablere sig, hvis han udvises.

T1 er ved dom af 4. september 2018 udvist betinget af Danmark og dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning. Den grove vold i denne sag er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter arten og grovheden af den aktuelle og tidligere kriminalitet finder retten efter en samlet vurdering, at de hensyn, der taler for udvisning af T1, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svage tilknytning til Afghanistan. Der skal i den forbindelse endvidere henvises til, at der ved en udvisning vil blive fastsat et indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3, og at han i denne periode vil have mulighed for at opretholde fx telefonisk kontakt med sin familie.

På denne baggrund finder retten, at en udvisning med et indrejseforbud i 6 år ikke er et uproportionalt indgreb i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Påstanden om udvisning af T1 tages herefter til følge.

Retten finder ikke, at der efter det foreliggende er grundlag for at antage, at det for at forebygge yderligere lovovertrædelser eller i øvrigt af særlige grunde er nødvendigt at konfiskere den bil, som T1 var fører af på det omhandlede tidspunkt, jf. straffelovens § 75, stk. 2. Konfiskationspåstanden tages herefter ikke til følge.

T2

Straffen for T2 fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 40 timer.

Retten har ved fastsættelsen af straffen lagt vægt på kriminalitetens karakter og omfang, at T2 ikke tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet og T2's personlige forhold.

Da straffen er fastsat til en betinget fængselsstraf, er betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 6, ikke opfyldt. Påstanden om udvisning af T2 tages derfor ikke til følge.

Den nedlagte erstatningspåstand udskydes efter retsformandens bestemmelse til et civilt søgsmål.

Thi kendes for ret:

Tiltalte **T1** straffes med fængsel i 7 måneder.

Tiltalte T1 frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra endelig dom.

Tiltalte T1 udvises af Danmark. Tiltalte pålægges indrejseforbud i 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrej- sen eller udsendelsen.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 30 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte T2 overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 4 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjene- ste i 40 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte T2 frifindes for påstanden om udvisning.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, dog skal de hver især betale salær til egen forsvarer.

Helle Krogager Rasmussen

dommer

.....

Retten i Koldings DOM - 8. oktober 2021 - 1-5956/2021 - 3700-73241-00446-21

Anklagemyndigheden mod T1 , født juli 1990

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 9. august 2021.

T1 er tiltalt for overtrædelse af

straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, vold i gentagelsestilfælde,

ved den 7. juli 2021 ca. kl. 21.00 i gården ved Restaurant , Adresse1 i By1 , at have udøvet vold mod F2 , idet tiltalte tildelte F2 en skalle i hovedet eller i brystkassen samt flere slag og spark i ansigtet.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 6, og § 32 stk. 1, udvises med indrejseforbud i et tidsrum, som retten fastsætter.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

[FORKLARINGER UDELAGT]

Af politiattest af 26. juli 2021 fremgår følgende vedrørende de objektive fund:

” ...

Øjne Normal udseende, normalt reagerende pupiller Normalt synsfelt

Der er en anelse hævelse over ve øjenbryn Ikke ændring af farve af huden

Der angives ømhed ved tryk på højre øre Der er ikke nogen hævelse eller ændring i farve

Normalt Blodtryk 119/82

...”

Tiltalte er tidligere straffet ved:

- dom af 29. januar 2016 med fængsel i 4 måneder, betinget med vilkår om bl.a. samfundstjeneste, for grov vold.
- dom af 10. april 2018 med fængsel i 4 måneder og en betinget udvisning for vold i gentagelsestilfælde og trusler.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har den 1. oktober 2021 afgivet berigtiget udtalelse om mulig udvisning af tiltalte.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han ikke har været i Afghanistan, siden han kom til Danmark. Han har ingen venner eller familie i Afghanistan. Han ejer ingenting af værdi i Afghanistan.

Retten begrundelse og afgørelse

Tiltalte har ved sin forklaring erkendt, at han var til stede ved Restaurant i By1, og at han havde en konflikt med F2.

Efter bevisførelsen, herunder navnlig F2's sikre og troværdige forklaring, der støttes af de øvrige vidneforklaringer, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte tildelte F2 et knytnæveslag i ansigtet.

Der er ikke optaget fotos af F2, og F2 blev først tilset af en læge efter 9 dage. F2's forklaring om yderligere vold er derfor alene støttet af hans svigerfar, V4, og delvist af hans kæreste, V5. På den baggrund finder retten, at anklagemyndigheden ikke har ført det til domfældelse fornødne bevis for, at F2 blev tildelt en skalle i brystet og et spark i ansigtet.

Tiltalte T1 findes herefter skyldig i vold ved at have tildelt F2 et knytnæveslag i ansigtet.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1.

Retten har som formildende omstændighed lagt vægt på voldens karakter, herunder at der er tale om et knytnæveslag i værtshuslignende miljø, og at der var begrænsede skader, og som skærpende omstændighed at tiltalte tidligere er straffet for vold.

Betingelserne i udlændingelovens § 22, nr. 6, jf. § 26, stk. 1, for at udvise tiltalte er opfyldt. Da udvisning imidlertid vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, tildes tiltalte en advarsel om udvisning, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 1.

Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte kom til Danmark som 7-årig, at han har en langt stærkere tilknytning til Danmark end til Afghanistan, og at han i nærværende sag idømmes en fængselsstraf på 30 dage.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 30 dage.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Pernille Allen Andersen

Dommerfuldmægtig

.....

Vestre Landsrets 1. afdelings DOM - 21. juni 2022 - S-2227-19 og S-2228-21

(dommerne Helle Korsgaard Lund Andersen, Thomas Tordal-Mortensen og Anne Toftedahl (kst.) med domsmænd)

Anklagemyndigheden mod T1 , født juli 1990, (advokat Sigurd Trolle, Fredericia)

Retten i Kolding har den 15. oktober 2019 afsagt dom i 1. instans (sag nr. 2-59 1 2/2019), hvor tiltalte blev straffet med fængsel i 7 måneder for grov vold i gentagelsestilfælde og overtrædelse af færdselsloven. Straffen omfatter en reststraf på 43 dage ved prøveløsladelsen den 11. januar 2019, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2. Ved dommen blev tiltalte også frakendt førerretten ubetinget i et år og udvist med et indrejseforbud i 6 år.

Retten i Kolding har ved dom af 8. oktober 2021 (sag nr. 1- 5956/2021) afsagt dom i 1. instans, hvor tiltalte blev straffet med fængsel i 30 dage og tildelt en advarsel om udvisning.

Påstande

Tiltalte, T1 , har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at tiltalte i S-2228-21 dømmes i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale. Anklagemyndigheden har desuden nedlagt påstand om skærpeelse, herunder at der fastsættes et længere indrejseforbud.

Supplerende oplysninger

Landsretten har i forbindelse med anken truffet afgørelse om mentalundersøgelse af tiltalte. Af den retspsykiatriske erklæring af 19. april 2021 fremgår bl.a.:

"Konklusion og begrundelse

Der er tale om en 30-årig mand, der har boet i Danmark i 23 år. Observanden er tidligere straffet. Observanden er nu fundet skyldig i forhold med grov vold. Han har anket byrettens dom. Sagen er ved landsretten udsat på ambulans mentalundersøgelse.

Observanden er afghansk født og nummer 4 af 5 søskende. Observanden kom til Danmark som flygtning i 1997 som 7-årig med sin moder og søskende. Faderen blev i Afghanistan, og det vides ikke, om han lever. Observanden har gået i skole, først i By3 og siden By1. Grundet røveri i 8. klasse blev han idømt ungdomssanktion med ophold på Ungdomsfængsel i 4 måneder og efterfølgende forløb på Ungdomsinstitution i By2. Han gennemførte siden 1-årig HG og grundforløbet på social- og sundhedsskolen. Han arbejdede derpå på lager i 1,5 år før sygdommelding med stress frem til i dag. Der har været et periodevis misbrug af alkohol, piller og euforiserende stoffer.

Observanden har periodisk været fulgt i Lokalpsykiatrien i By1 i 2016 til 2020 under forskellige diagnoser, hvor der retrospektivt ikke har været fokus på sammenhæng mellem hashmisbrug og psykose-nære symptomer. Der er ikke grundlag for at antage, at han har været stofpåvirket på tidspunktet for kriminaliteten og der er ikke grundlag for at antage, at han på dette tidspunkt har haft symptomer på psykisk sygdom.

Observanden er ikke sindssyg, og der er ikke grundlag for at antage, at han har været sindssyg, eller i en tilstand ligestillet hermed, på tidspunkt for den påsigtede kriminalitet. Ligeledes er der ikke grund til at antage, at der været tale om en abnorm rustilstand forårsaget af misbruget af euforiserende stoffer.

Han er ikke mentalt retarderet.

Han findes således ikke omfattet i den af straffelovens § 16. 1. 2. eller 3. punktum eller § 16, stk. 2 omhandlende personkreds.

Personlighedsmæssigt er han impulsiv og kan reagere i affekt på sine følelser. Han er endnu ikke personlighedsmæssigt modnet. Der er fundet, at der er tale om en mangelfuld udvikling, svækkelse og forstyrrelse af de psykiske funktioner, således at han er omfattet af den i straffeloven § 69 omhandlende personkreds.

Han er ved byretten fundet skyldig. Såfremt han igen findes skyldig, kan der ikke anbefales en foranstaltning jævnfør straffelovens § 68, der ville vise sig mere formålstjenlig i kriminalitetsforbyggende øjemed, end hvis han idømmes en sanktion inden for det almindelig straffesystem."

Tiltalte er ud over de domme, der er nævnt i de indankede domme, straffet ved bl.a. dom af 21. april 2006 for to røverier efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1. Tiltalte blev ved dommen idømt en ungdomssanktion. Tiltalte er sidst straffet ved bødevedtagelse af 19. august 2019 for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, nr. 2, begået den 25. maj 2019.

Forklaringer

[FORKLARINGER UDELADT]

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet

S-2227-19

Det er også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte forsætligt påkørte F1 som anført i anklageskriftet, og at det knytnæve slag, som T2 tildelte F1, er udøvet af T2 og tiltalte i forening. Der er herved lagt vægt på de samme forhold som anført af byretten. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

S-2228-21

Efter bevisførelsen lægges det til grund, at tiltalte den 7. juli 2021 i forbindelse med et landskamparrangement - efter at F2 havde bedt ham om at sætte sig ned - forsøgte at tildele F2 en skalle i hovedet, men ramte ham i brystet. Det findes endvidere bevist, at tiltalte herefter sparkede F2 i ansigtet, da han ville samle tiltaltes solbriller op, og at tiltalte slog F2 i hovedet, da han vendte sig om for at gå over til sin svingerfar. Landsretten har herved navnlig lagt vægt på F2's, V5's, V4's og V6's forklaringer. Tiltalte er på den baggrund skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, jf. § 247, stk. 1.

Straf og frakendelse af førerretten

Fire voterende udtaler:

Vi finder, at fællesstraffen passende kan fastsættes til fængsel i 1 år. Vi har herved lagt vægt på kriminalitetens karakter, herunder navnlig påkørslen og skaderne på den forurettede i S-2227-19 og den umotiverede karakter af volden i S-2228-21. Vi har endvidere lagt vægt på, at forholdet i S-2227-19 er begået kort efter, at tiltalte var blevet prøveløsladt fra afsoningen af dommen af 4. september 2018 og således i prøvetiden, ligesom vi har lagt vægt på tiltaltes forstraffe.

To voterende udtaler:

Vi finder, at fællesstraffen passende kan fastsættes til fængsel i 10 måneder. Vi har herved lagt vægt på de samme forhold som flertallet.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, således at fællesstraffen, der tillige er fastsat som en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, til bøden af 19. august 2019, fastsættes til fængsel i 1 år, idet der vedrørende færdselslovens § 118 tillige henvises til nugældende stk. 10, og idet der er enighed om, at den tid, der er medgået til sagens behandling, henset til forløbet, ikke kan føre til et andet resultat.

Landsretten tiltræder, at tiltalte er frakendt førerretten i 1 år.

Udvisning

Tiltalte er nu idømt fængsel i 1 år for grov vold og vold i gentagelsestilfælde. Der er herefter hjemmel til at udvise tiltalte, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6.

Tiltalte skal derfor udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og de kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638 /03 (Maslov mod Østrig). Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her.

Af de grunde, som byretten har anført i S-2227-19 tiltræder landsretten, at der er en betydelig risiko for, at tiltalte også fremover vil begå personfarlig kriminalitet, hvis han ikke udvises. Landsretten har herudover lagt vægt på, at tiltalte, mens han havde en verserende ankesag, hvor han i byretten var blevet udvist, på ny begik den personfarlige kriminalitet, der er omhandlet i S-2228-21.

Landsretten tiltræder endvidere af de grunde, som byretten har anført i S-2227-19, at de hensyn, der taler for at udvise tiltalte, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod en udvisning, og at udvisning derfor ikke med sikkerhed er i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Tiltalte udvises derfor ubetinget af Danmark med et indrejseforbud som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 1 år.

Tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 1 år fra denne dom.

Tiltalte udvises af Danmark med et indrejseforbud på 6 år. Indrejseforbuddet regnes fra udrejsen eller udsendelsen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.